

JAKT DEBATT

VI VÄRNAR OM DE VILDA DJUREN

**Jaktmotståndaren som
fick Nobelpriset**

**Stoppa jakten
i våra svenska
naturreservat**

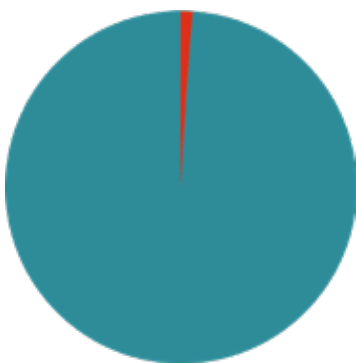
Att överklaga jaktbeslut

Nr 5

2019

Förbjud jakt på lodjur 10

Endast så få som **2,5%** av Sveriges befolkning löste statligt jaktkort för jaktåret 2018/2019. Eftersom även hundförare och drevkarlar måste ha jaktkort så är det **troligtvis färre** än 2,5 procent som är jägare med vapen.

■ Jägare ■ Vi andra

Skogens djur har inget skydd 16

16

Foto: WildMedia stock.adobe.com

Sen sist **3**

Nobelpristagaren som är både vegetarian, djurvän och jaktmotståndare **6**

Jakt och jägare känner inga gränser **7**

Kallelse till årsmötet **8**

Jaktkritik **9**

Anders Johanssons dikt "Sång om världens djur" **12**

Stoppa jakten i våra svenska naturreservat **13**

Referensvärdet kan behöva höjas **15**

Att överklaga jaktbeslut **19**

Jaktstatistik **21**

JAKTDEBATT

Medlemstidning för Jaktkritikerna, utkommer med fyra nummer per år: Nr 1 i mars, nr 2 i juni, nr 3 i september samt nr 4 i december.

Jaktdebatt distribueras till medlemmarna, vissa myndigheter, medier och bibliotek.

ISSN 1102-5026

Omslagsfoto

Pixabay

Foton

Pixabay, där inget annat anges

Redaktör

Christina Åkerblad
070-638 44 21

Vill du bidra med texter eller bilder?
Välkommen att skicka ditt material till:
redaktionen.jaktdebatt@outlook.com

Layout

Tougher, visuell kommunikation AB,
info@tougher.se

Manusstopp

31 januari 2020.

Mer info på vår hemsida:
www.jaktkritikerna.org

Sen sist...

... kan vi konstatera att dagarna har blivit allt kortare, ljuden i naturen förändras och alla tysta ljud hörs tydligare nu. Då är det så trevligt att höra fåglarnas kvitter runt fågelbordet – de talar till oss på sitt eget språk

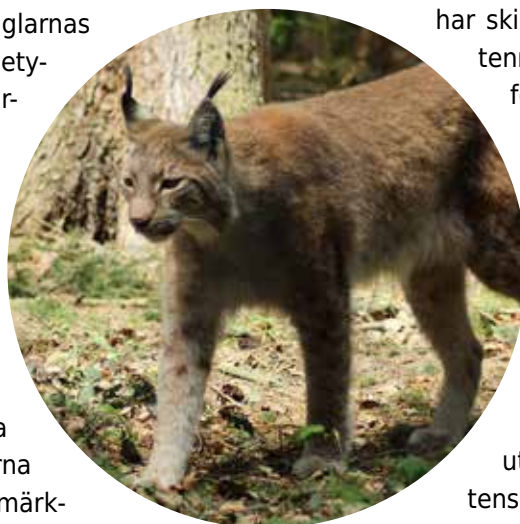
Text: Margareta Sturemyr Foto: Pixabay

Under gångna tider har fåglarnas beteende också tillmätts olika betydelser – om svalorna och måsar-na flög lågt och sökte sig in över land, då blev det regn och om domherren var synlig i slättbyg-derna förbådades en sträng vinter.

Men det var då – förhållan-dena har ändrats för både djur och människor och vi måste alla förhålla oss till klimatförändringarna och då blir förändringarna först märk-bara för den vilda faunan. Deras livsmiljö utarmas och begränsas, att då tillåta jakt på nästan alla djurarter, nästan året runt på le-vande kännande varelser är oförlåtligt! Där-för fortsätter Jaktkritikerna sin kamp mot allt våld och dödande i naturen, som är "allas stora utomhusliga livsfond" (Harry Martin-son).

Björn: Jaktkritikerna har begärt prövnings-tillstånd hos Kammarrätten i Sundsvall, av-seende licensjakt på björn 2019 (mål 2641-19). Vi har ännu inte fått något besked från Kammarrätten.

Säl: Regeringen har beslutat om att upp-dra åt Havs- och vattenmyndigheten och Naturvårdsverket att revidera den nationella förvaltningsplanen för gråsäl. Jaktkritikernas

Denna vackra och skygga storkatt jagas med två hundar tills den klättrar upp i ett träd och blir ett lätt offer för jägarnas kulor

har skickat en skrivelse till Havs- och vat-tenmyndigheten och Naturvårdsverket för att försöka förhindra införandet av licensjakt på säl i Sverige. Revi-derad förvaltningsplan för gråsäl skall redovisas senast den 29 no-vember 2019.

Vikaresäl: Naturvårdsverket beslöt under april i år skydds-jakt efter 200 vikaresäl och den 13 juni tog NV ytterligare ett beslut om utökad jakt efter 100 vikare i Norrbot-tens län. Denna jakt får pågå från den 18 juni 2019 -31 januari 2020. JK överklagade detta beslut den 22 juni 2019. Naturvårds-verket ålades av Förvaltningsrätten i Stock-holm att yttra sig över Jaktkritikernas över-klagande, där NV bestred JK:s yrkanden. JK fick möjlighet att yttra sig över NV:s yttrande och där vidhöll också Jaktkritikerna samtliga yrkanden i sitt överklagande. Målet ligger fortfarande hos Förvaltningsrätten i Stock-holm (mål 14452-19).

Varg: Jaktkritikerna ha begärt prövnings-tillstånd hos Högsta förvaltningsdomstolen 2019-11-12 angående skydds-jakt på en varg i Edsbyn. Ärendet har tidigare varit uppe i Förvaltningsrätten i Luleå och Kam-marrätten i Sundsvall (2530-19).

Lo: Jaktkritikerna överklagade och begär-

de inhibition, 2019-11-10 av Länsstyrelsen i Västerbottens läns beslut 2019-10-23 om förebyggande skydds jakt efter sex (6) lodjur i Vilhelmina södra sameby (218-8707-2019.).

Vi bad också att få komplettera med ytterligare dokumentation, vi fick anstånd till den 14 november. Den 13 november skulle skyddsjakten starta, men då inhiberades den. Vi inkom med komplettering av JK:s överklagan den 14 november och den 15 november kom domen där man avslår vårt överklagande. JK kommer att gå vidare och begära prövning hos Kamrätten, eftersom denna skydds jakt i preventivt syfte är oförenlig med EU-rätten och strider mot avsikter och mål i EU:s art- och habitatdirektiv.

Dessa vackra skygga lokatter, som inte har vållat någon skada, skall jagas med två hundar efter varje lokatt och i slutet av en sådan jakt brukar lokatterna försöka rädda sig upp i ett träd och där skjuts de ihjäl! Familjegrunder splittras, 10 månaders lodjursungar kan bli moderlösa och kommer då följaktligen också att senare mista livet. Jakten utgör ett stort djurplågeri! I beslutet står att läsa att med stöd av, "24 d § jaktförordningen beslutar Länsstyrelsen att skinnen tillfaller jakträttshavaren. Jakträttshavaren får överlåta skinnen till annan person, om jakträttshavaren vill sälja skinnen krävs CITES-intyg, vilket kan beställas från Jordbruksverket". Troféjakt tillåts alltså i denna förebyggande skydds jakt vilket direkt strider mot direktivets syfte och mål.

Vildsvin: Jaktkritikernas skickade 2019-10-25 remissvar till Naturvårdsverket med synpunkter avseende förslag till reviderad nationell förvaltningsplan för vildsvin.

Jakttidsberedning: Jaktkritikerna har under det gångna året skickat in flera förfrågningar till Naturvårdsverket om att få delta i beredningsgruppen för jakttidsöversyn, men har fått avslag. Jaktkritikerna skickade en skrivelse 2019-10-14 till Naturvårdsverket där vi begär att beslutet omprövas och ändras till vår fördel. Om inte så sker begär vi att vår skrivelse istället skall anses som ett överklagande. Till grund för överklagandet åberopas i korthet att beredningsgruppens sammansättning inte ligger i linje med regeringsformens

Jaktkritikerna fortsätter sin kamp mot allt våld och dödande i naturen

krav på att myndigheter i sin verksamhet ska iaktta saklighet och opartiskhet.

Det vi idag ser är att gränserna för de etiska aspekterna runt jakt hela tiden reduceras

JO-anmälan: Jaktkritikerna har 2019-10-21 anmält Naturvårdsverkets handläggare av jakttidsberedning/översyn av jakttider (NV-08122-18) för jäv. Jaktkritikerna skriver i sin anmälan att NV har ett regeringsuppdrag att utreda olika frågor och det är av vikt att den som skall bereda ett ärende är opartisk. I detta dokument rörande jakttider beskrivs riktlinjerna för utformning av dessa, som för djur och natur skall gälla så länge som sex år fram i tiden. Den aktuella handläggaren driver bland annat ett jaktbolag/jaktturism - Sanux AB. Hon är själv aktiv jägare och har tills alldeles nyligen agerat frontfigur för JAQT i Stockholm. Det är ett kvinnligt nätverk inom Svenska Jägareförbundet och där har hon bland annat verkat för att öka antalet kvinnliga jägare. En så specifik roll inom Svenska Jägareförbundet, med färsk kopplingar till alla dem som har direkt intresse av jakt, jaktturism och utökning av jaktmöjligheter, inger inte förtroende hos den majoritet som inte jagar. Framförallt är både bisysslor och jäv av den art som inte kan förbises när det handlar om ett sådant viktigt uppdrag som projektledare för jakttidsberedningen, giltig sex år framåt. Jakten är i dag starkt kommersialiserad, markägare säljer ut jakträtter och jaktbolag som idkar så kallad jaktturism. Denna jakt omsätter årligen mångmiljardbelopp. Det finns således ett stort intresse av att jakttider och jaktbara arter utökas i de nätverk som hon representerar.

Det vi i dag ser är att gränserna för de etiska aspekterna runt jakt hela tiden reduceras och i detta fall utifrån kommersiella intressen.

Det visar på en korrupt handläggning, där Naturvårdsverket har brutit i sin roll som "viltvårdande" myndighet, när man tillsätter en utpräglad jägare och egenföretagare i jaktbranschen att vara projektledare för och handläggare av dessa ärenden.

Liksom när man utsåg Jordägareförbundets förre ordförande, storgodsägare och jaktföretagare att handlägga det kontroversiella förslaget på pilbågsjakt som en del i jaktmedelsutredningen. Den senare flyttades från sitt uppdrag efter externt ifrågasättande. Med dylika rekryteringar undergräver Naturvårdsverket förtroendet för opartisk handläggning i jakt- och viltärenden, i den nya tid av hot mot biologisk mångfald, som allmänheten får allt mer kännedom om. Jaktkritikerna har därför begärt att JO omgående granskar det relaterade fallet och tar ställning till åtgärder då processen med jaktutredningen är i sitt slutskede vid årsskiftet.

Stockholmsmöte: Jaktkritikerna hade ett extra styrelsemöte 2019-11-06 hos Christian Jutvik i Stockholm där styrelsen drog upp riktlinjer för att utveckla föreningens arbete. Olika arbetsgrupper bildades, såsom:

- JK:s grupp för biologisk mångfald
- JK juristgrupp
- JK marknadsföring
- JK media/pressgrupp
- JK webbsidan

Jaktkritikerna Gotland

Christina Åkerblad rapporterar:

"Efter en intensiv Almedalsvecka följde en period med skrivande av insändare och förberedelse inför Rovdjursmarschen i Stockholm. Den gick av stapeln den 22 augusti och Revolution Rov var arrangörer. De hade lyckats värva flera bra talare som alla kämpar för våra vilda djurs rättigheter. Det blev en stark och känslös upplevelse när

vi tågade fram på gatorna med ljungande slagord. Vi hoppas att denna manifestation kommer att hållas även nästa år.

Den 27 september genomfördes en klimataktion över hela världen på Greta Thunbergs och hennes vänners uppmaning. I Visby hade vi sittstrejk i solskenet och jag var där för att representera de vilda djuren. Det kändes både viktigt och lite högtidligt att vara med.

I samband med Stövar-SM för harhundar utför Strömsund den 23-25 oktober kontaktade jag flera lokala tidningar, lokalradio P4 Jämtland och SVT Jämtland och bad dem att kritiskt granska tävlingen. Till exempel så sponsrade Strömsunds kommun den med drygt 10 000 kronor av skattemedel! Trots en dålig ekonomi.

Ja, inte blev det något större rabalder i jaktkritiskt anda i samband med denna onödiga tävling i djurplågeri. Media tog visserligen upp arrangemanget men endast utifrån jägarnas synvinkel. Två av jakthundarna skadade sig dessutom så illa att de fick bryta tävlingen.

Den 28 oktober hade Jaktkritikerna Gotland ett bra och givande möte. Vi fick också träffa Anders, en helt ny bekantskap som ville vara med och höra vad vi i föreningen gör för de vilda djuren. Det går sakta men säkert framåt!"

Till sist: "Senhöstgryningen kommer sakta, liksom försiktigt. Dimman gör ljuset ännu mer trevande, i skogsbrynet sträcker bokarna ut sina grenar mot ängen, med sina sista kopparfärgade blad. Det är alldeles stilla, ännu inget ljud från någon mes eller nötväcka. Tystnaden är kanske det bästa, den tystnad som inte punkteras av skott från ett jaktorn eller från de grönklädda som är utposterade som i ett krig mot en fiende. Varje naturupplevelse under jaktsäsongen utan detta blir något av en bonus." (Arne Ohlsson Jaktdebatt 4/2011 sidan 37).

Vi önskar alla våra medlemmar en fin avslutning på år 2019 och hoppas på ert fortsatta stöd till föreningen. Tillsammans kan vi förändra attityder och värderingar

På sikt kan vi förändra synen på våra vilda djur och på hur jakten bedrivs. Vi måste ruska om bland våra politiker, lagstiftningen måste ändras och allmänheten väckas

Ni är varmt välkomna med bidrag till Jaktdebatt, i ord och bild

Eftersom det inte delades ut något Nobelpris i litteratur förra året så utsågs två pristagare i år. Priset för 2018 tilldelades Olga Tokarczuk. Det ska visa sig vara en stor djurvän tillika jaktkritiker. Eva Stjernswärd ger oss fakta om henne men också en recension av boken "Styr din plog över de dödas ben" som Eva betecknar som ett manifest mot jakt

Nobelpristagaren

som är både vegetarian, djurvän och jaktmotståndare

Olga Tokarczuk är född 1962 och bosatt i Polen. Hon tillhör sin generations mest framträdande polska prosaister och är en av de mest intressanta författarna i dagens Europa. Inte bara det, Olga Tokarczuk är på djurens sida – både vilda och tama!

Den roman som roat mig mest de senaste åren är "Styr din plog över de dödas ben". Äntligen en författare som slår håll på myten om de viltvårdande jägarna! Med vresig ironi och underförstådd humor låter hon huvudpersonen Janina beskriva människans brott mot naturen och hennes vänner – Djuren. Gruvliga saker händer traktens jägare och djurplågare, allt formulerat på en svindlande vacker prosa. En bok att roas och tröstas av för alla oss som med vämjelse har fått upp ögonen för det hyckleri och den grymhet som begås även i vårt land mot djuren. Frågan vi ställer är om Tiden är inne för Djurens hämnd? Naturen har ju redan varnat genom klimatförändringarna, men trots det fortsätter nöjesdödandet och troféjakten.

Romanen finns även som radioföljetong i P1 och beskrivs som "en berättelse som ser ut som en kriminalroman men lika gärna kan läsas som en omvärldsanalys och kritik mot den värld vi lever i där djuren är bihang och människan dess självklara herre."

Om jakttorn säger Olga Tokarczucs romanfigur Janina i romanen "Styr din plog över de dödas ben": "Här och var sköt

utropstecken upp som islagna, vassa nålar. När blicken drogs mot dem började mina ögonlock darra; ögat stack sig på dessa byggnader som rests ute på fälten, längs gränsen, i skogsbrynet. Allt som allt fanns det åtta av dem i Plaskowyz, det visste jag exakt för jag hade haft med dem att göra, som Don Quijote med väderkvarnarna. De bestod av kors och tvärs hopspikade bjälkar, allihop bestod av kors. De hade fyra ben dessa bisarra figurer och på dem vilade små kojor med skottgluggar. Vaktorn, i folkmun döpta till predikstolar. Det namnet hade alltid förvånat och irriterat mig. För vad var det för lärdomar som spreds från dessa predikstolar? Vilket evangelium förkunnades därifrån? Är det inte höjden av hybris, är det inte ett djävulens påfund, att en plats från vilken man dödar ska kallas för predikstol?

Fortfarande ser jag bilden av dem. Jag gnuggar mig i ögonen och lyckas på så sätt utplåna deras konturer och få dem att försvinna. Jag gör det för att jag inte står ut med deras närvaro. Men sanningen är att den som Vrede känner och inte handlar, han sprider en pest omkring sig."

Och om utfodring av vilda djur och åtlar säger Janina: "Och sen skjuter dom på Djuren vid dom där foderhäckarna, sa jag högt, varvid de som satt närmast förebrående vände sig åt mitt håll. – Det är ju som att bjuda någon på middag och mörda honom – lade jag till".

Till sist till-lägger Eva att romanen har filmatiserats 2017 och då fått den missvisande titeln Villebråd på svenska. Därmed luras man att tro att den är en deckare när den i själva verket är ett manifest mot jakt, pälsindustrin och det grymma sätt som vilda djur behandlas på av människan.

Jakt och jägare känner inga gränser

Arne påminner oss om att jakt kan riktas mot nästan vilka varelser som helst. Det fanns en tid när de vackra små kungsfiskarna var lovligt byte för jägarna

Text: Arne Ohlsson
Foto: Karl-Evert Lundgren

Har du någon gång sett en kungsfiskare? Denna vackra fågel i de mest skimrande toner av rostrött, blått och grönt och därtill lite snö vitt är en raritet på våra breddgrader. Den kräver lämpligt vatten med småfiskar, helst rinnande och någorlunda klart så att fiskafänge kan utföras. En fågel med så enastående yttre är en fin upplevelse att möta, kanske en vinterdag eftersom den försöker sig på att övervintra i södra Sverige. Men vintern kan vara en svår utmaning.

Ingen kan väl ha kommit på tanken att vara ondsint mot en sådan varelse? Så kanske vi tänker idag. Men jodå, i gamla onda tider ansågs den skadlig eftersom man menade att den "stal" fiskyngel. Infernaliska saxar kunde sättas upp på stolpar i vattnet och nät och linor spänns över

kungsfiskarens färdväg över ån eller floden. Så var det inte minst i Tyskland. Sen hade vi alla dessa samlare som ville ha ett eller flera exemplar som ägodelar. Ju ovanligare art, desto mer eftertraktad. Detta har lett till slutet för flera arter däggdjur och fåglar.

Kungsfiskaren, *Alcedo atthis*, finns hela vägen från Irland i väster till Japan i öster. Och mångenstädes har den råkat illa ut. Kinas kejsare använde kungsfiskarens fjädrar i sina huvudprydnader. Vilken fåfänga det var med dödliga konsekvenser för en liten varelse. I samma land använde konstnärer fjädrarna för att måla de innehållsrika motiv som kännetecknar östasiatisk konst. Handeln med fjädrar fick absurda proportioner och stora pengasummor omsattes.

Men det har ljusnat för kungsfiskaren under tidens gång. Attityder har ändrats till det bättre och mycket av vad den utsatts för är dessbättre historia. Men det kan påminna oss om att jakt kan riktas mot nästan vilka varelser som helst.

I Sverige fredades kungsfiskaren 1928. Innan dess hade engagerade fågelvänner i tal och skrift starkt fördömt vad fåglarna utsatts för. Deras röster var oerhört viktiga liksom Jaktkritikernas arbete är idag för andra arter som också borde ha fredats för länge sen.

Kungsfiskaren tillhör statens vilt. Detta är kanske inte så känt men hittar du en förolyckad kungsfiskare ska den rapporteras till polisen och sen skickas till Naturhistoriska riksmuseet i Stockholm. Deras hemsida berättar hur man gör.

Möter vi kungsfiskaren idag har vi all anledning att glädjas

Kallelse till årsmöte 2020

Alla medlemmar hälsas hjärtligt välkomna till

Jaktkritikernas årsmöte 2020

Söndag **29 mars** klockan **13-17**

Samling från klockan 12:30

Folkungagatan 154 i Stockholm

Föreningen bjuder på fika!

Ingen föranmälan krävs – men har du möjlighet så gör det till: info@jaktkritikerna.se

Kom också ihåg att om du vill ha rösträtt på mötet ska du ha betalat medlemsavgiften för 2020.

Motioner till årsmötet ska vara inkomna till styrelsen senast den 15 januari 2020.

JAKT KRITIKERNA

Kallelse till extra föreningsmöte

Extra föreningsmöte gällande stadgeändringar

Alla medlemmar hälsas välkomna till
Jaktkritikernas extra föreningsmöte 2020

Lördag **22 februari** klockan **12-16**

Folkungagatan 154, Stockholm

(kontakta någon i styrelsen för exakt adress och tid)

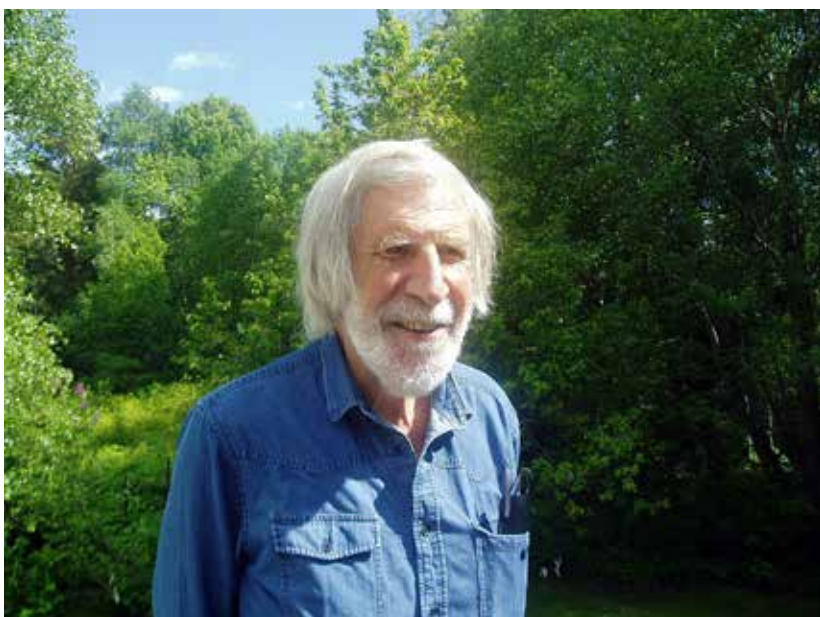
Vi bjuder på fika!

JAKT KRITIKERNA

I vår kommer nyutgåvan av Hans Ryttmans bok Jaktkritik att finnas tillgänglig i bokhandeln och på vår hemsida jaktkritikerna.org. Christian Jutvik har tillsammans med författaren gjort en uppdatering av boken. Dessutom kommer det i samband med lanseringen att finnas ett riktigt bra specialerbjudande på vår hemsida. Missa inte det!

Jaktkritik

Kritiska tankar om vårt förhållande till de vilda djuren

Hans Rytzman, aktuell med nyutgåva av boken Jaktkritik

Jaktkritik är en unik bok! Den enda som ifrågasätter jakten i Sverige. Boken är en förgörande kritik av och samtidigt en saklig uppgörelse med det som en del kallar naturupplevelse eller viltvård. Andra kallar det djurplågeri.

Författaren menar att djuren tillhör oss alla, inte enbart de 2,5 procent som är jägare. År 2019 dödades 300 björnar och 68 lodjur helt legalt. Varför?

Vi ska kunna gå i skog och mark och få uppleva ett rikt djurliv i ett Sverige som nu helt styr sin natur och till och med påverkar klimatet.

Med stöd av befintlig forskning visar författaren på det hyckleri som existerar för en enda sak - att jägarna ostört ska få fortsätta att döda djur. Över en miljon däggdjur och fåglar dödas årligen vid jakt i Sverige.

En del av materialet har tidigare publicerats på Hans Ryttmans blogg:

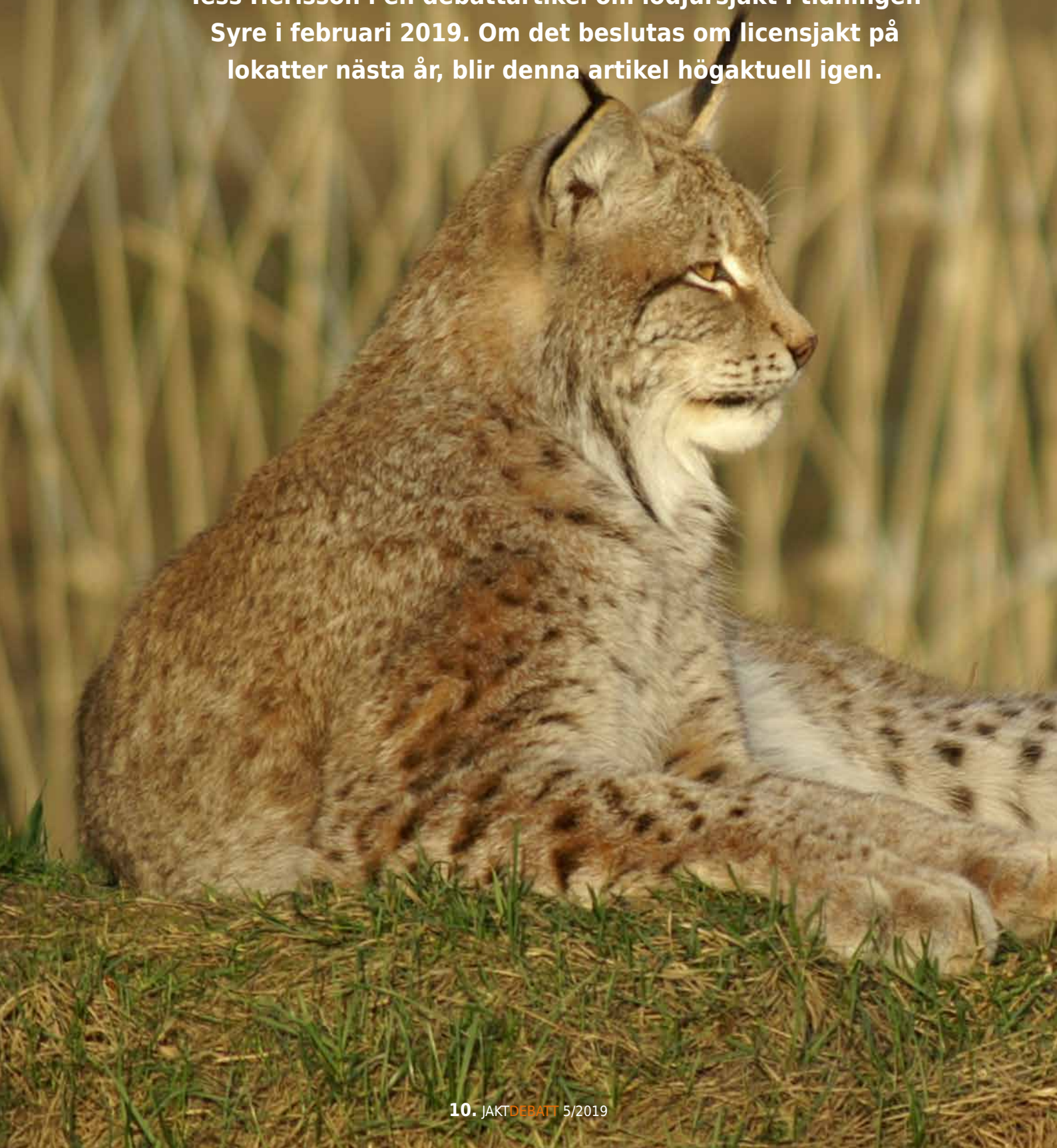
jaktkritik.blogspot.se

Vinsten från denna bok går till föreningen Jaktkritikerna - den enda organisation i Sverige som enbart ägnar sig åt problemen med jakt.

Hans Rytzman (f 1937). Han har tidigare arbetat som universitetslektor i genetik och statistik vid Stockholms universitet. Tidigare ordförande i Upplands ornitologiska förening. Grundade 1987 Riksföreningen hänsynsfull jakt, senare omdöpt till Jaktkritikerna. Han är kanske den som kan mest om jaktens mörka sidor i landet.

Förbjud jakt

Lodjuret har en viktig plats i Sveriges fauna och ekosystem. Det har rätt till sitt eget liv. Så skrev djurrättsdebattören Tess Hérisson i en debattartikel om lodjursjakt i tidningen Syre i februari 2019. Om det beslutas om licensjakt på lokatter nästa år, blir denna artikel högaktuell igen.

kt på lodjur

I mars nästa år kan det återigen bli licensjakt på våra lodjur. De kommer att jagas och stressas av jakthundar för att slutligen, när de klättrat upp i ett träd och tror sig vara i säkerhet - möta dödspatrullen.

Vi människor. En skam på denna jord. Om någon annan art betedde sig som vi gör skulle vi snabbt och med alla tillgängliga medel utrota den. Men trots att det är vi som betar oss som ett ondskefullt virus är det vi som står för utrotandet. Utrotandet av arter som aldrig har gjort oss något ont utan bara kommit i vår väg. De har stört oss, stört vår väg framåt, uppåt, neråt och utåt, vårt sätt, vår rätt att leva som vi vill. Vår girighet efter mer, efter allt. Egoism och cynism är som det verkar, våra mest framträdande egenskaper. Allt utgår ifrån oss människor.

Sedan finns det arter som knappt ens kommer i vår väg. Djur vi aldrig någonsin ser, trots att den yta de har att röra sig på krymper alltmer. Ett sådant djur är lodjuret.

Lodjuret är fridlyst. Trots det förekommer jakt. Naturvårdsverket är ansvarig jaktmyndighet men har överlåtit beslut om jakt till landets länsstyrelser. För licensjakt på lodjur är det inte tillåtet att använda fångstredskap. Trots detta har Västerbottens län tillåtit fällor som utdömts som djurplågeri av veterinär.

Dessutom tillåts jakt med lösa hundar (ofta av rasen plotthund som tränats till särskild uthållighet och aggressivitet och som tagits in i allt större omfattning av landets jägare). Jägarna själva kan lugnt sitta kvar i sina terrängfordon och vänta på att fälla eller hund gör jobbet åt dem. Av länsstyrelsen i Västerbottens beslut är det lätt att utläsa att den beslutade licensjakten är ren nöjesjakt. Det ligger nära till hands att tro att länsstyrelsen i Västerbotten delar säng med både rennäring och jägare.

Flera andra länsstyrelser har beslutat om nöjesjakt på lo. Stockholm och Kalmar till exempel. Jag ställer mig frågan - hur skulle våra län se ut om vi förbjöd denna jakt? Skulle vi över huvud taget märka någon skillnad? Och om vi skulle det, kanske vi människor skulle kunna försöka anpassa oss? Att rovdjur tar andra djur ligger i deras natur och är nödvändigt för deras överlevnad. De kommer att fortsätta med det. Att skjuta 16 lodjur i Västerbotten gör knappast någon skillnad - förutom för djuren som förlorar sina liv och för jägarna som finner glädje i att skjuta dem.

Vi är på god väg att förstöra denna vackra planet. Det är förstås svårt, men tänk dig hur världen skulle se ut utan oss människor. Växtligheten skulle sannolikt blomstra, djurlivet frodas, haven renas och luften klarna. Själva planeten skulle på något sätt dra en lättnadens suck över att vi är borta.

Vi befinner oss i tiden för det som kallas den sjätte massutrotningen av arter. Pågående massutrotning är orsakad av människan och ett hot mot vår existens eftersom den gravt påverkar ekosystemen. Allt ifrån svalor till lejon lever på mer och mer begränsade områden vilket tillsammans med föroreningar och annat leder till deras undergång. 96 procent av alla däggdjur består i dag av människor och de djur som vi föder upp för att döda och äta. Endast fyra procent är vilda däggdjur.

Lodjuret har en viktig plats i Sveriges fauna och ekosystem. Det har rätt till sitt eget liv. Sverige bör värna de rovdjur som finns här och inte tillåta nöjesjakt. Precis som de flesta av oss är emot jakt på lejon borde vi vara emot jakt på lodjur.

Anders Johansson - författare, poet, fotograf och framför allt en stor djurvän har skrivit dikten "Sång om världens djur" och är, enligt honom, den som berört honom starkast av alla hans många poem. Den finns att läsa i diktsamlingen "Den nedlagda blomsteraffären" från 1989.

Sång om världens djur

I natt hörs trampet från världens djur
på marsch mot den slutgiltiga
uppgörelsen

En vild flod av starka kroppar
rör upp dammoln över städerna, utsår panik
förmörkar horisonter

Hovar trummar, vingar smäller
benlösa kroppar är skinn mot sten

De större djuren bär de allra minsta
i sina hudveck

De plågade samlar sig

Uppvaktningar är det inte fråga om
de ställningstaganden som görs
är blinda av vrede

I den ena vågskålen ligger sedan länge naturen
i den andra läggs nu människan

Utgången är inte given

Ur de djupa gruvschakten kommer de små hästar
som inte minns dagsljuset
Offerdjuren reser sig från blodiga altare
valar blåser längs världshavens kuster
talgoxens näbb är krökt som en rovfågels

Ur forskningslaboratorierna strömmar
de marterade försöksdjuren
Sköldpaddor som paketerats likt frukt
och skeppats över haven, når nu ljuset;
snart får de sällskap av pälsdjuren,
rävarna, minkarna och de andra;
det åskar som av kanonskott när galler brister

En rasande armé är på vandring

Miljoner ben, vingar och käkar rör sig
över jorden, som när berg rasar vid jordbävningar
och oceaner sköljer djupt in i länderna

Det är inte längre givet vem som är jägare
och vem som är jagad

Månen vandrar kokande som smält glas
mot Zodiaken

Illustration: Maria Ljung

Stoppa jakten i våra svenska naturreservat

För vem finns egentligen naturreservaten – jägarna, friluftsidkarna eller de vilda djuren? Många tror att djuren får leva fritt i våra reservat, men så är det inte, skriver Maria Ljung på Aftonbladet.se

Sverige har drygt 4 000 stycken naturreservat, naturområden skyddade av markägare eller myndigheter för att långsiktigt bevara natur som av något skäl anses värdefull. De motsvarar cirka 85 procent av den yta i vårt land som är skyddad med stöd av miljöbalken. Syftet med miljöbalken är att främja en hållbar utveckling som innebär

att nuvarande och kommande generationer kan leva i en hälsosam och god miljö.

Den anger följande skäl till att bilda naturreservat:

- bevara biologisk mångfald, vårda och bevara värdefulla naturmiljöer
- tillgodose behov av områden för friluftslivet
- skydda, återställa eller nyskapa värdefulla naturmiljöer
- skydda, återställa eller nyskapa livsmiljöer för skyddsvärda arter.

Vår regering och riksdag framhåller tydligt vikten av att skydda värdefull natur, och här ska naturreservaten ha en viktig funktion.

Därför vilseleds många att tro att i våra naturreservat lever djur och växter på sina egna villkor, skyddade från mänsklig påverkan. Med samma regler och riktlinjer i alla reservat. Men så är det inte alls. Varje naturreservat har egna föreskrifter med vilka begränsningar som gäller där. Det finns inga nationella beslut om vad som faktiskt gäller och hur skyddat ett naturreservat egentligen ska vara. I regel är det länsstyrelsen i varje län som är den avgörande myndigheten, men även kommuner kan stå som högsta förvaltare med ansvar för att reservatets föreskrifter efterlevs.

Och våra länsstyrelser och kommuner har generellt sett inga synpunkter på att djur med allmän jakttid jagas enligt rådande regelverk, Jaktlagen, i naturreservaten. De gör bedömningen att jaktlagstiftningen i de allra flesta fall reglerar jakten på ett tillräckligt bra sätt. Vilket i praktiken innebär att det är möjligt att jaga i naturreservaten året runt. Ibland finns det några få begränsningar av vilka arter med allmän jakttid

Småvesslan är en pigg och charmig krabat som liksom hermelinen förekommer i hela Sverige förutom på Gotland

Rättelse

I förra numret 4/19 sidan 15 rapporterades det från Rovdjursmarschen den 22 augusti i Stockholm. Vad som inte framgick och som glömdes nämnas var att arrangören för demonstrationen var **Revolution Rov**. Vi beklagar missen. /Redaktionen

som får jagas. Oftast rör begränsningarna fågeljakt, men i enstaka fall kan det också vara så att man inte får jaga vissa arter av småvilt eller inom vissa specifika områden.

På Glaskogens naturreservats hemsida i Värmland står det just nu: *”Det går att vandra och besöka området under älgjakten men klä er i starka färger, gärna reflexväst, och visa hänsyn mot de som jagar.”*

Då kan man ju inte låta bli att fundera över för vem naturreservaten finns och vilkas intresseområden som har tolkningsföreträde? Jägarna, friluftsidkarna eller de vilda djuren som bor där och borde vara skyddade enligt miljöbalken. Och vad är det som ligger till grund för denna svaghet i föreskrifter och riktlinjer?

De moderna naturreservatens ursprung går tillbaka ända till medeltiden, då markägare satte av områden som viltreservat för att skydda de djur de själva jagade. Först på 1800-talet uppstod tanken att avsätta reservat för att skydda djuren från att dö ut.

Så dagens liberala inställning till jakt inom naturreservat, områden avsatta för att långsiktigt bevara natur och biologisk mångfald, känns därför inte bara motstridig utan även otroligt bakåtsträvande.

Under de senaste 50 åren har människan påverkat och förstört jordens naturmiljöer i långt snabbare takt än någonsin tidigare i historien. Vi måste därför bättre värna och vårda våra naturmiljöer, med dess djur- och växtliv. Och det minsta man då kan begära är väl att våra naturreservat ska vara platser där djur och växter kan leva totalt fredade från mänsklig påverkan.

Ett av villkoren för att en djurart i vår svenska natur ska ha så kallad gynnsam bevarandestatus förkortat GYBS, är att populationen minst når upp till en viss storlek, ett referensvärde. Det skriver Rebecka Le Moine och Torbjörn Nilsson, båda miljöpartister, i en debattartikel den 4 november i Mariestads-Tidningen

Referensvärdet kan behöva höjas

För att bevara mångfalden i vår natur, måste alla arter få finnas i långsiktigt livskraftiga populationer. Det är något Sverige som nation har lovat, både genom konventionen för biologisk mångfald, och genom sitt medlemskap i EU.

EU:s art- och habitatdirektiv säger att medlemsländerna ska se till att vargen och många andra arter uppnår något som kallas gynnsam bevarandestatus, som bland annat innebär att de ska få finnas i långsiktigt livskraftiga populationer.

I en ledarartikel 29/10 står det "att Naturvårdsverket har frångått riksdagens beslut om att det ska finnas 170-270 vargar i landet". Det är en olycklig missuppfattning som flitigt sprids, men det stämmer inte.

I våra rapporterade Naturvårdsverket till EU att referensvärdet för vargarna i Sverige är 300 individer. Det betyder att det inte blir någon licensjakt 2020

Ett av villkoren för att en art ska ha gynnsam bevarandestatus är att populationen minst når upp till en viss storlek, ett referensvärde. Det riksdagen sa 2013 var att referensvärdet (minimivån) skulle ligga i intervallet 170-270 vargar. Riksdagen satte alltså inte något tak för hur många vargar skulle vara, utan ett golv.

Eftersom gynnsam bevarandestatus är ett begrepp från EU-lagstiftningen, så är det inte upp till varje lands riksdag att bestämma vad det innebär. 2015 gav regeringen Naturvårdsverket i uppdrag att ta fram underlag för en ny bedömning.

Naturvårdsverkets bedömning blev att det behövs 1700 vargar – men att om den svenska vargstammen är en del av gemensam rysk-finsk-svensk-norsk population som är så stor, så räcker det med 300 i Sverige. Detta gäller alltså bara om det sker tillräcklig invandring av vargar från Ryssland och Finland till Sverige och Norge för att den svenska stammen ska kunna ses som en del av en gemensam rysk-finsk-svensk-norsk population. Denna slutsats har accepterats av Högsta Förvaltningsdomstolen.

Diskussionen om detta lär säkert fortsätta. Nyligen kom ett avgörande från EU-domstolen gällande vargjakt i Finland. Många menar nu att den domen kastar nytt ljus över frågan, och att det svenska referensvärdet kanske behöver höjas.

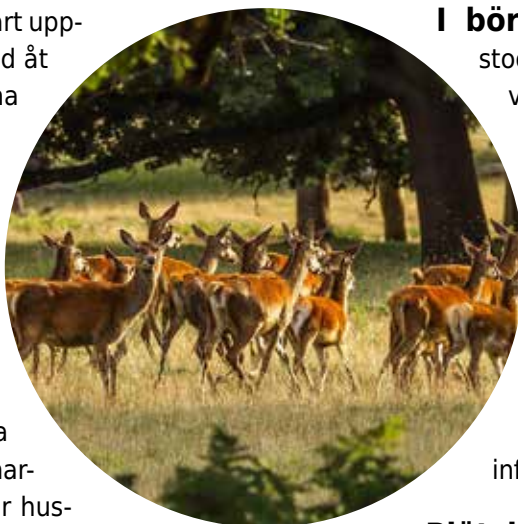
Skogens djur har inget skydd

Att köpa sig rätten att döda

Vår berättelse hade sin början för tio år sedan. Hus vid skogen, i utkanten av en liten by. Tallar, granar och svalbon under taknocken. En sjö, gamla äppelträd och vinbärsbuskar. Något att vårda och förvalta – ett äventyr med en oväntad överraskning

Vi var inte ensamma. Snart upptäckte vi att vår udde var bostad åt flertalet vilda djur. Om kvällarna kunde man se rävarna springa runt på sina sökrundor. Rådjuren rörde sig fritt på tomten och om sommaren var det febril aktivitet när kiden skutade och jagade varandra på gräsmattan. Hare, grävling, ekorre, bäver. Ja, vi såg till och med en mård. Någon vecka innan vi flyttade in hade grannarna sett en varg sittandes på vår hus-trappa. En ny upplevelse, med naturen runt knuten. Inte bara ett gammalt hus utan även fyrbenta grannar – allt inramat i den harmoni som enbart naturen kan ge.

Det var inget svårt beslut att vi skulle vårda vår relation med de vilda djuren och när vintern kom, kändes det mer än självklart att de skulle få hjälp mot den stränga vintern och djupa snön. Dödligheten hos rådjur en hård vinter kan bli upp till 40 procent av stammen. När landskapet fick sin vackra vinterskrud, arrangerades matplats till rävarna och separat matplats till rådjuren.

I början var det trettioalet rådjur som stod och väntade på maten klockan fyra varje eftermiddag. De gånger vi inte hann ut för att fylla på, stod de och tittade mot huset till dess vi kom ut. En kär granne tog hand om matningen av både rådjur, harar, rävar och fåglar när vi var i stan och arbetade. Där fanns alltid en till två harar som åt tillsammans med rådjuren i lugn och ro. Råven hade mat en bit bort. Total harmoni infann sig i vår lilla del av världen.

Plötsligen förändrades allt. Av trettio rådjur var det endast fem kvar förra vintern till inga rådjur under hela sommaren och idag i skrivandets stund, när snön åter fallit, lägger jag krampaktigt ut mat som ligger kvar morgonen efter. Jag hoppas fortfarande! Vad hade hänt? Ortsborna skyllde allt på vargen. Vi har en fin vargfamilj på fem individer, som har ett stort revir, men min magkänsla sa något annat.

Plötsligt dök det upp en helt annan förklaring på vad som hade hänt. Det går jägare i skogen, de köper dagskort av markägaren och har tillåtelse att ägna sig åt sin variant av "naturupplevelse". Man hade sett flertalet rävar och andra djur liggandes vid bilarna efter en dags "viltvård". Chockerande!

Markägare arrenderar ut jakträtt till de som vill betala. Enskilda mindre markägare har oftast ett större incitament att bevaka jakten, de vill ju ha beståndet kvar till kommande år. Men hur resonerar de stora ägarna av skogsmark i Sverige? Här finns inte längre ett långsiktigt perspektiv eller ansvar.

Det finns idag inga tillförlitliga beräkningar på hur många rävar, grävlingar, skogsharar, fältharar och rådjur som finns i våra skogar. När det gäller rådjur tillika älg, är återväxten i snitt endast två kid respektive två kalvar varje år. Det tar lång tid för de populationerna att återhämta sig.

Rådjuret är vårt minsta och mest vanliga hjortdjur. De antas ha invandrat till Sverige i omgångar mellan nedisningarna under förhistorisk tid. Fram till 1789 var jakträttigheterna på rådjur, älg och kronhjort förbehållna kungamakt och adel. Gustav III upphävde detta 1789 och öppnade jakten för alla som hade egen skattemark. Detta medförde en lavinartad ökning av jakten som blev fatal för hjortdjursstammen och medförde att hjortdjuren var nästan helt utrotade i mitten av 1800-talet. Av just rådjur fanns till sist endast en stam om några hundra djur kvar på ett gods i Skåne.

Det är ingen hemlighet att även bävern var utrotad i Sverige på grund av bävergället som användes mot feber, tandvärk och magproblem samt i snus och parfym (för att skapa en vulgär sexuell doft) med mera. Ja, människans uppfinningsrikedom är oändlig och den sker tyvärr ofta på bekostnad av liv.

Har vi inte lärt oss något av historien? Kan det vara möjligt att vi 2019 kan tillåta nöjesdödande på detta sätt? Med ingen vetenskap om hur stort ett bestånd är och ingen kontroll av hur mycket som dödas, kan vi i ärlighetens namn anse att vi har någon viltvård att tala om i Sverige?

Det som är mest oroande är hur övervakningen av jakten sker. Idag har vi älgkvoter men vad har vi för kontroll av exempelvis vår rådjursstam och hur den jagas? Försäljning av dagskort där jägare får jaga småvilt och där markägaren befinner sig på

Foto: Per Grunditz adobe.stock.com

I början var det ett trettiotal rådjur som stod och väntade på maten klockan fyra varje eftermiddag

Man har sålt jakten på rådjuren, rävarna med flera i form av ett dagskort

helt annan ort. Det innebär att efter dagens slakt, ringer man in och informerar – i bästa fall talar man sanning, vem vet? Varför är det inte någon som bryr sig om rådjur, rävar och många andra däggdjur och fåglar. Nu läste jag förra veckan att en av de statsägda ekoparkerna har utökat sitt jaktrevir. Det är ju ingen hemlighet att jakten i området ställdes in förra året. Anledningen till detta var att viltet minskat i det nuvarande reviret och därmed kan man med utökningen åter marknadsföra jakten i ekoparken.

Hos oss har man gett jakträttigheterna till det gamla anrika jaktlaget samtidigt som man har slutit ett annat jakträttsavtal gällande ett angränsande markområde, med ett företag som bedriver jakt i vinstsyfte. Här handlar det om att sälja ut vårt viltbestånd med vinst. Det är inte jakt vi pratar om, utan slakt. Kontrollen av hur många djur som dödas är minimal och begränsad till i bästa fall ett telefonsamtal. Man har sålt jakten på rådjuren, rävarna med flera i form av ett dagskort och det finns endast en begränsning gällande fyra olika fågelarter där man endast får skjuta två om dagen. Annars är det fritt fram att skjuta så många rävar med mera som man behagar.

Det har visat sig att det inte är endast vi djurälskare som har förstått problematiken utan även gamla sortens jägare börjar höja sina röster mot den hänsynslösa nöjesjakten lika med slakt.

Kan politikerna sluta att slå blå dunster i ögonen på oss och prata om allemansrätten! Inbegriper den även dödandet av allt som rör sig i skogen? Är detta naturvård?

Hur kan vi vara stolta över att personer med skjutvapen och 400 kronor i gevärsmynningen får tillbringa en dag i skogen och odla de mest primitiva instinkterna hos människan?

Idag har vi en större andel av befolkningen med bättre ekonomi och med möjlighet att betala 400 kronor per dag och därmed blir jakten såsom till exempel golfsporten, ett allmänt fritidsintresse. Tillgänglig för alla som har lyckats ta sig igenom en tredagarskurs. Hur kan det ens vara möjligt att endast efter tre dagar få vapenlicens? Bör inte regelverket ses över? Det måste till ett större ansvarstagande hos markägare. Man kan inte bara utöka jaktmarkerna för att tillgodose behovet av en "större naturupplevelse". Det kommer att ta tid att stoppa jakten - om det ens är möjligt. Det måste dock till nya bestämmelser och lagar NU, innan det är försent. "Mina" rådjursvänner hade inte en chans. De har gått över regnbågen. Rådjur, rävar och flera andra djur är helt utan skydd i dagens Sverige.

Jag vill tro att sagor har ett lyckligt slut, men mitt hjärta gråter. I skrivandets stund (november), vet jag att det inte kommer att bli en bra jul i år. Hur ska jag kunna förklara för barnen i familjen att det inte är någon idé att titta ut genom fönstret för det finns ingen "Bambi" kvar? Hur kan vi förklara för våra barn att vi tillåter denna typ av slakt? Är detta bättre än den slakt som pågår av lejon, elefanter och flodhästar i Afrika? Nej, jag

Det finns idag inga tillförlitliga beräkningar på hur många rävar det finns i våra skogar

För 400 kronor per dag får man skjuta hur många rådjur som helst

tycker inte det. Jägarna har tusen argument som rättfärdigar deras vidriga dödande och de har även lyckats ypperligt med att kunna fortsätta påverka politiker för att gagna sina egna syften.

Jag är oerhört tacksam att ha funnit förståelse och likasinnade hos Jaktkritikerna. Måste säga att på den korta tid jag varit medlem har jag upplevt ett fantastiskt stöd samt hjälp för att kunna hoppas på förändring. Jag hoppas, med dessa entusiastiska och outtröttliga nyfunna vänner att vi tillsammans kan få övriga Sverige att öppna ögonen för den fasansfulla problematik vi står inför. Vi vill ha våra djur kvar och jag vill tacka alla er medlemmar och Jaktkritikernas styrelse, som gör ett fantastiskt jobb. Låt oss tillsammans demolera de narcissistiska argument som ödelägger våra skogar.

Mina förhoppningar inför 2020 är att jag vill uppmana er alla att prata med och inkludera era familjer och vänner för att uppmärksamma och ge våra djur i skogen en röst och chans att överleva. Snälla, sprid information och framförallt värva fler medlemmar. Jag är säker på att merparten av befolkningen i vårt vackra land inte vet vad som pågår.

Jag vill önska oss alla som kan läsa detta men även ALLA våra djur i skogen ett Gott Nytt År! Tack för förtroendet att låta mina tankar komma fram i er medlemstidning.

Det här året har Jaktkritikernas skrivarförmågor haft mycket att göra. Skydds- och licensjaksbeslut har duggat tätt. Vi upplever att de tas alltför lättvindigt och i de flesta fall helt utan djurvälståndshänsyn. Till råga på allt får vi inte respons på våra åsikter, krav och motargument, något som vi har lagligt rätt till

Att överklaga jaktbeslut

Textsammanställning: Christina Åkerblad

Jaktkritikerna skickade den 10 maj en skrivelse (ärende) till landsbygdsminister Jennie Nilsson angående Miljö- och jordbruksutskottets betänkande 2018/19: MJU9

Jaktkritikerna riktade där en uppmaning till regeringen att inte införa licensjakt på säl, som riksdagen (miljö- och jordbruksutskottet) röstade igenom den 4 april 2019, eftersom detta riksdagsbeslut bygger på oriktiga grunder, på okunskap och missförstånd.

Ytterligare en skrivelse (klargörande) skickades den 18 juni till landsbygdsministern där Jaktkritikerna bifogade nya fakta och forskningsresultat kring de argument, som ligger till grund för riksdagens beslut om licensjakt på säl.

Eftersom svaren uteblev skickades den 3 juli ett meddelande till Jennie Nilsson. Följande är ett utdrag ur det: "…Det är av stor vikt att den information vi vill förmedla i vår bifogade skrivelse tas på allvar och att en ny remissomgång måste gå ut före regeringen tar ett beslut om licensjakt på säl. Föreningen Jaktkritikerna önskar snarast ett svar".

Den 7 oktober är det dags för nästa skrivelse. Här följer några brottstycken: "Trots att vi via telefonkontakter försökt få veta var ärendet

ligger har vi alltså ännu inte fått svar, vilket kan tolkas nedslående för en natur- och djurvårdande organisation som seriöst lagt ner mycket olönat arbete på en sammanställning om ny information från forskare i säl- och havsmiljöfrågor. Att belysa en avvikande mening i frågan om jakt på säl borde tas mera på allvar av regeringsrepresentanterna inför det paradigmskifte, vad gäller bland annat djurvälstånd, etik och biologisk mångfald som manifesterat sig i omvärlden. Själva frågan om bristen på djurvälståndshänsyn i förslag och beslut om jakt på högtstående marina däggdjur är allvarlig och kan inte förbises med tystnad.

Jaktkritikerna har således begärt ett skriftligt svar från Näringsdepartementet och landsbygdsminister Jennie Nilsson, men något sådant har tyvärr inte erhållits. Med hänvisning till Förvaltningslagen §33 anmodas Näringsdepartementet att skriftligen meddela Jaktkritikerna snarast - beslut och motiv, samt besvärshänvisning."

Den 11 oktober kom så det korthuggna svaret från departementssekreterare Per Risberg: "Ang skrivelser om beslut om förordnings-

ändring. Ni har skrivit till Näringsdepartementet och anfört fakta som ni anser pekar på brister rörande beslutet att ändra i jaktförordningen så att Naturvårdsverket kan fatta beslut om licensjakt efter gråsäl (23 g § jaktförordningen (1987:905), träder i kraft 2019-11-29). Departementet har läst skrivelserna som åsiktsyttring och inte som en direkt fråga ställd till departementet. Angående remittering av förslag så har departementet i det här fallet valt att inte remittera. Skrivelserna har därför lagts till handlingarna och ärendet avslutats. Med vänliga hälsningar Per Risberg”

Tio dagar senare den 21 oktober svarade Jaktkritikerna. Här är ett avsnitt ur det svaret: ”Vi har inte ställt någon explicit formulerad fråga, men allt det vi har framfört innebär ett komplext ifrågasättande av beslutsunderlagen i riksdagsutskottet och inför riksdagens omröstning, samt inför regeringens uppdrag till Naturvårdsverket och Havs- och vattenmyndigheten. Man utgår från ett föråldrat och icke aktuellt beslutsunderlag. Att fatta ett beslut utan att ta hänsyn till de verkliga omständigheter som råder, anser vi är av yttersta vikt att omständigheterna klagörs. Enligt Jaktkritikernas uppfattning har utskottets beslut och riksdagens tillkännagivande baserats på felaktiga uppgifter, vår förhoppning är att Naturvårdsverket och Havs- och vattenmyndigheten inom ramen för sitt uppdrag uppmärksammar dessa felaktigheter och tillser att det inte beslutas om någon licensjakt på säl.

Fråga: Innebär regeringens uppdrag till Naturvårdsverket och Havs- och vattenmyndigheten att utreda även hur man ska licensjaga säl och på vilket sätt man garanterar och dokumenterar den etiska aspekten av jakt på ett högt stående marint däggdjur? Det är av yttersta vikt att djurskyddet betonas i uppdraget och vår fråga gäller därför nu om den specifika frågan om djurvälståndaspekter vid säljakt ingår som en del i regeringens uppdrag till Naturvårdsverket och Havs- och vattenmyndigheten att utreda? Vad vi kan utläsa - saknas det i utredningsuppdraget.

Jaktkritikerna kommer att tillsammans med andra organisationer, kräva att även djurvälståndaspekter liksom riskerna med jakten måste vägas in. Vi kommer att bevaka fortsatt

handläggning och för vår del är ärendet inte avslutat.”

Den 18 november återkom sedan Jaktkritikerna med ett skriftligt yttrande samt fjorton bilagor som belyser ny och aktuell forskning från forskare i säl- och havsmiljöfrågor samt veterinär som belyser svårigheten att inte utsätta säl för onödigt lidande vid jakt. Här följer några utdrag ur yttrandet: ”I beslutet [från riksdagen den 4 april; min anm.] står det att samråd skall ske med berörda myndigheter och organisationer. Jaktkritikerna är en miljöorganisation, som har talerätt och således enligt Århuskonventionen har rätt att delta i beslutsprocesser om miljön.

Det senare forskning inom både Sverige och Finland visar, är att det inte främst är fiskätande sälar som gör att bestånden av östersjötorskar, sill, skarpsill och löja minskar. Klimatförändringar, övergödning och fiske är de verkliga problemen, enligt en ny studie från Stockholms universitet. Studien visar att sälbeståndet i Östersjön skulle kunna öka med cirka 300 procent utan att påverka beståndet av fisk. Det är den mänskliga påverkan på miljön som är problemet, inte sälar. Naturvårdsverket måste anpassa sig till nya tider, där djurvälståndaspekten vid jakt måste tas på allvar, jakt på säl är grymt och både biologer och viltkunniga anser att jakten är uttalat oetisk. Ingen enskild forskare sitter på sanningen om hur säljakt skall bedrivas, vetenskap är en process och varje separat forskningsresultat kan omprövas. Nya forskare med en annan syn på dessa kännande och högtstående marina däggdjur måste ta över den forskning som i decennier legat till grund för Naturvårdsverkets beslut om en hänsynslös jakt på säl.

Jaktkritikerna anser att det riksdagsbeslut, som röstades igenom den 4 april gällande införande av licensjakt på säl har stora allvarliga brister, och i princip helt saknar aspekter gällande djurvälstånd och frågeställningar kring hur uppfylla och följa svensk jaktlagstiftning angående ”onödigt lidande”.

Man utgår från ett föråldrat och icke aktuellt beslutsunderlag.

Samma dag den 18 november kom så ett beslut från Naturvårdsverket om utökad skyddsjakt på ytterligare 250 gråsäl. Gävleborgs och Gotlands län får tillåtelse att skjuta vardera 100 sälar extra och Skåne län 50 stycken.

Jaktstatistik för åren 2009-2019

Hans Ryttman har bett om att få sluta med sitt årliga uppdrag att redogöra för Sveriges dödade vilda djur i siffror. Stort tack Hans för allt ditt arbete och engagemang under de 25 år du har ansvarat för detta

Text: Hans Ryttman och Christina Åkerblad Grafik: Christian Åkerblad

Huvuddelen av statistiken är tagen från Svenska jägareförbundets så kallade "Viltdata". När det gäller björn, lo och varg är uppgifterna hämtade från SVA:s hemsida. Enligt denna officiella statistik har totalt 1 004 889 djur dödats under jaktåret 1 juli 2018 - 30 juni 2019.

Följande kommentarer är till största delen Hans Ryttsmans egna, norpade från Jaktdebatt nummer 4/2017 men gäller fortfarande 2019:

"De avskjutningstal som presenteras är naturligtvis inte de riktiga. Förr avrundades alla tal till närmaste hundratal. Även denna avrundning var också oriktig men med den angivna insamlingsmetoden kan inte det sanna antalet skattas..... Jägareförbundet brukar själva anse att antalet ska ses på sikt och visar trender och inget annat."

"För de stora rovdjuren björn, lo och varg är endast licensjakten upptagen. Det förekommer också en ganska omfattande skydds jakt på dessa rovdjur. Som jag förut framhållit är de angivna antalen dödade (skjutna eller fällfångade) djur mycket osäkra. Det är möjligen utvecklingen och tillgången på de arter som dödas som kan avläsas och jägarnas aktivitet som kan ses i ett lite längre perspektiv."

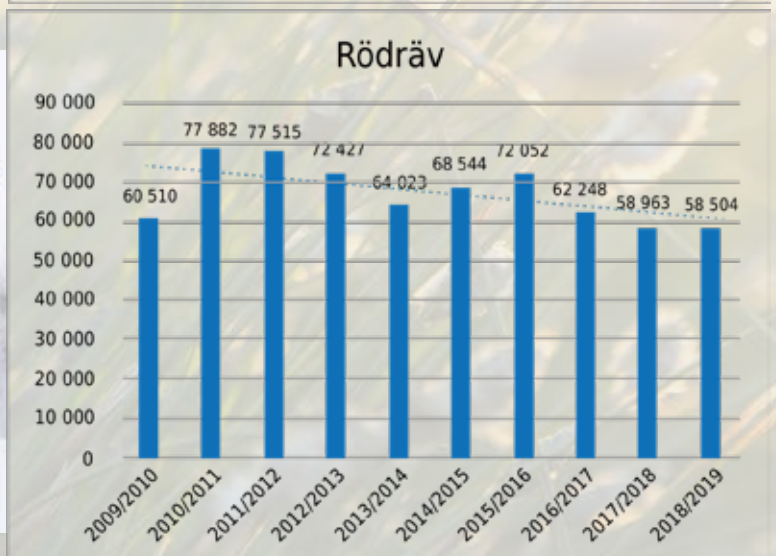
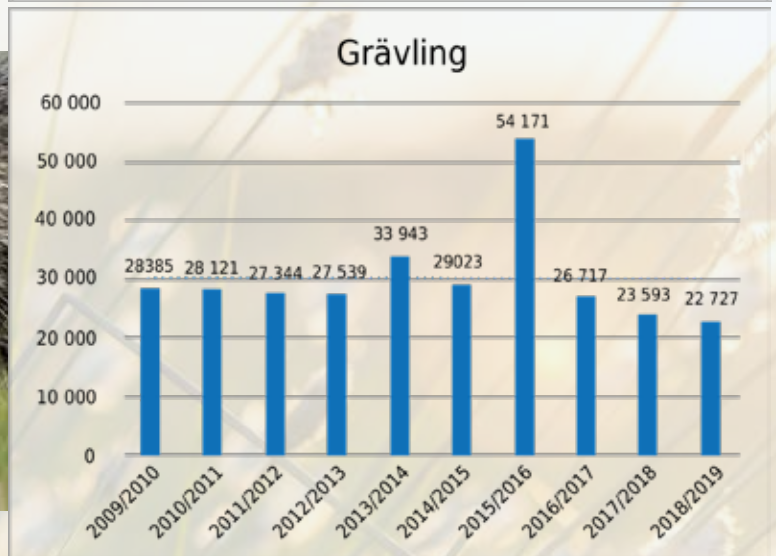
"Många jägare har ett rovdjurshat. Att vargen är avskydd kan kanske förstås då vargen tar älgar och älgen är ett värdefullt byte som många ser som deras. Jägarna har ju inte på hundratals år haft någon konkurrent till sina bytesdjur. Förr var nog jakten på rovdjur i stor utsträckning för att skydda sina husdjur och alltså för att kunna leva något så är drägligt. Så är inte fallet idag men ändå - jakten på rovdjur är inte bara på de "fyra stora" utan också på våra mindre, sorgligt nog."

"I framtiden kommer naturligtvis klimatförändringarna också att innebära svåra och okända konsekvenser. Även av denna anledning borde jakten upphöra så att så starka populationer som möjligt finns för framtiden."

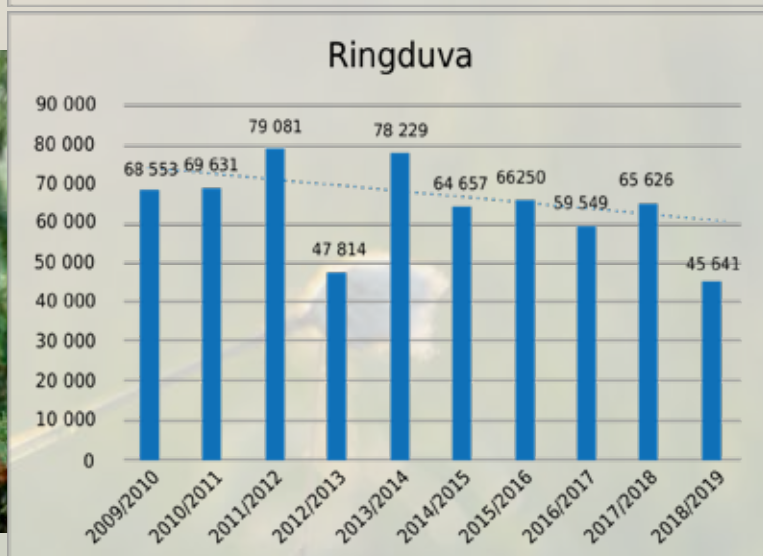
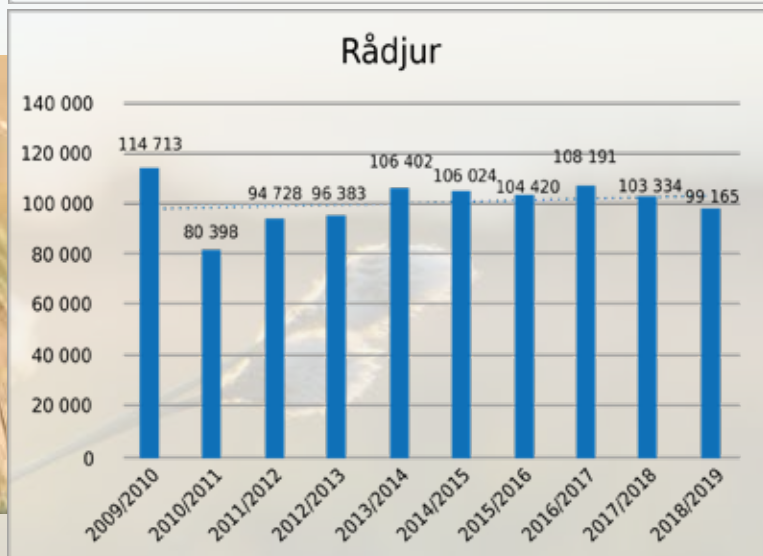
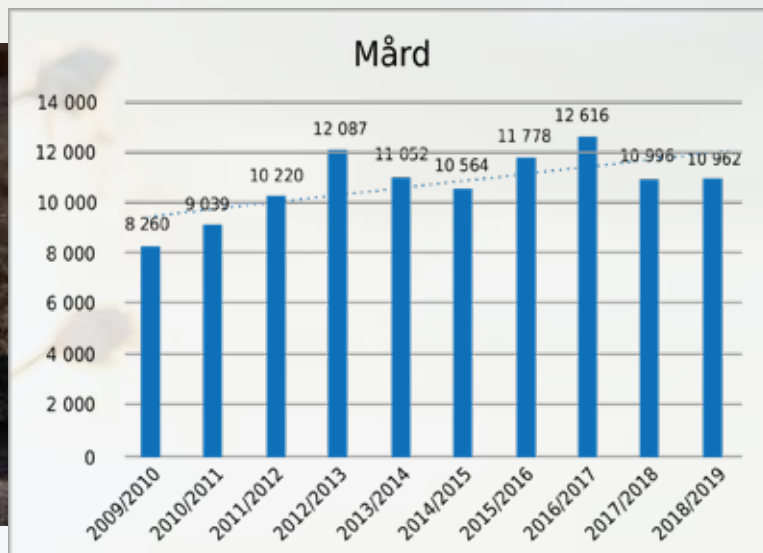
Utöver den officiella statistiken får vi inte glömma bort den illegala jakten. Den står för en okänd men sannolikt stor andel av allt det dödade som sker i skog och mark och utan insyn.

Den totala statistiken kommer från och med 2020 att visas på Jaktkritikernas hemsida jaktkritikerna.org. Här följer några exempel på djurarter och hur det har sett ut de senaste tio jaktåren:

Urval från officiell statistisk jaktåret 2009/2010 till 2018/2019

Översikt över dödade djur under 2009/2010 och med 2018/2019

Om oss

Vi verkar bland annat för:

- att förändra den svenska jakten i en riktning som svarar mot en modern och upplyst syn på levande, kännande varelser.
- att arbeta för att natur- och miljöorganisationer får ett starkare inflytande vid avgöranden rörande den svenska faunan.
- att väcka intresse och engagemang, hos allmänheten för vikten av att skydda vår svenska fauna.
- att värna olika arters naturliga miljöer.
- att föra de vilda däggdjurens och fåglarnas talan i jaktdebatten.

Du är viktig för oss! Glöm inte att betala **medlemsavgiften för 2020**

Avgiften för fullbetalande medlem höjs från 195:- till 250:- per år (får Jaktdebatt).

Familje- samt stödmedlem kostar fortsatt endast 30:- (får inte Jaktdebatt).

Pg-nummer: 22 69 89-2. Glöm inte namn och adress samt gärna telefonnummer och mejladress. Swish: 123 533 0832

Jaktkritikerna bildades 1987 och hette Riksföreningen hänsynsfull jakt till 2009. Det är en ideell och politiskt obunden organisation som för de vilda djurens talan.

EXTRAERBJUDANDE
NY medlem som betalar 195:- nu, blir medlem resten av 2019 och hela 2020.

Jaktkritikernas styrelse

Richard Dehnisch
ordförande 073-903 45 25

Ledamöter

Margareta Sturemyr, vice ordf.

Kristina Tyrenius, sekreterare
Arne Rens, kassör
Mats Carnmarker
Christian Jutvik
Susanna Melchior

Kerstin Paulsberg
Ingemar Rosberg
Eva Stjernsvärd
Christina Åkerblad
Annika Anastassiou

.....
När du vill kontakta någon i styrelsen gör du det lättast via e-post:
info@jaktkritikerna.se. Du kan läsa mer om vårt arbete på www.jaktkritikerna.org